

Zase září, zase škola, zase Karlík

Vážený žáci, váženější učitelé!

Redakční rada školního časopisu Karlík Vás všechny srdečně vítá v novém školním roce, tentokrát je to ten s číslem 2022/2023. Jako vždy, bohužel (případně bohudík), bude pro někoho tento školní rok už ten vůbec poslední u nás Na Karlově, pro někoho zase naopak úplně první. Ať jste ale kde jste, v jakémkoli ročníku nebo jakémkoli kabinetu, přejeme Vám, aby letošek úplně neubil Vaše nervy a abyste si ho alespoň trochu zkusili užít.

V tomto školním roce nás čeká mnoho změn, kterých jste si možná začali už pomaličku všimnout. Co se týče školního časopisu, budeme se pokoušet ho průběžně zlepšovat a zdokonalovat: zatím můžete obdivovat jeho nové logo na přední stránce, za které vdčíme Nele Beránkové z redakční rady.

Pokud by i Vás, žáky mimo hodiny mediální výchovy, napadlo, co bychom mohli vylepšit, přidat nebo zařadit do Karlíka, neváhejte nám to povědět, popřípadě nápady/příspěvky do časopisu vhodit do šedé krabice označené “Karlík” ve vestibulu v přízemí školy.

No a teď už hurá do toho, nový školní rok je tu!

- Vaše redakční rada

Rozhovor s panem ředitelem

Tradičně jsme se k začátku školního roku snažili zjistit pár zajímavostí od samotného vedení školy. Pana ředitele Svatopluka Česáka se ptala Róza Zavřelová a Kristián Jelínek.

Jaký předmět Vás ve škole nejvíce bavil?

> Určitě tělocvik.

Dostal jste někdy poznámku?

> Ano, strašně moc... jako dítě jsem hodně zlobil.

Kam byste se chtěl o příštích prázdninách podívat?

> Do Jihoafrické republiky nebo do Spojených států amerických.

Čím jste chtěl být jako malý chlapec?

> Chtěl jsem se stát doktorem.

Co Vás přivedlo k tomu stát se ředitelem?

> Chtěl jsem ve škole dělat věci podle sebe.

Jak jste se dostal na Karlov?

> Oslovil jsem bývalého ředitele, jestli nemá volné místo – pracoval jsem tehdy v Netvořicích a do Benešova se lépe dojíždělo, a tak jsem tady nastoupil jako učitel na první stupeň.

Co byste popřál žákům do letošního školního roku?

> Aby se jim na naší škole dařilo a hlavně také líbilo!

Na co se těší naši prvňáčci?

Jako každý rok Karlov uvítal nové žáky prvních tříd – tento rok k nám ale nepřišla ani jedna, ani dvě, ale dokonce tři třídy nových, pilných, energií nabitých študáků. Dan Kočí (s malou pomocí ze 7.B) se jich ptal na otázku *“Jak se ti to ve škole líbí a na co se nejvíc těšíš?”*. Některé z jejich odpovědí nás celkem překvapili...

“Líbí se mi tu strašně moc a nejvíc se těším na basketbal.” – Pěťa, 1.A

“Líbí se mi tu hodně, těším se na bruslení.” – Honza, 1.C

“Já se těším na seznamování, vyrábění věcí.” – Rozálie, 1.B

“Líbí se mi tady hodně a těším se na další učení.” – Elenka, 1.A

“Líbí se mi tu a těším se, až se budeme učit psát.” – Marek, 1.B

“Hodně se mi tu líbí a těším se na VŠECHNO!” – Martínek, 1.A

“Těším se na konec školního roku.” – Vojta, 1.A

“Ve škole se mi líbí a těším se na čtení.” – Sára, 1.B

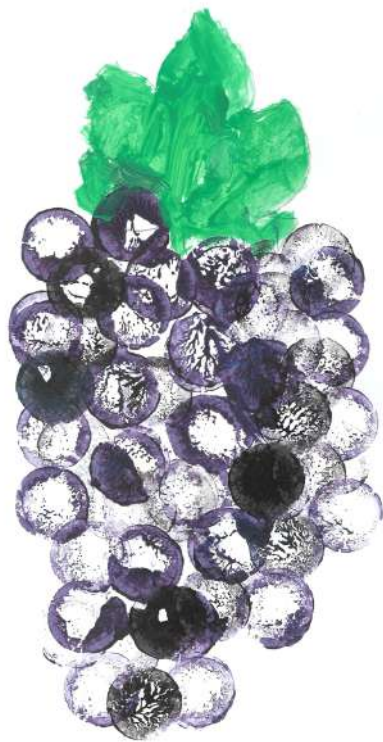
“Líbí se mi tu hodně a těším se, až budeme dostávat těžké úkoly!” – Mates, 1.C

Prvňáčkům tedy přejeme mnoho studijních (i dalších) úspěchů a doufáme, že se Matesovi jeho přání brzy vyplní.

Hrozny zralé jako víno od 1.C

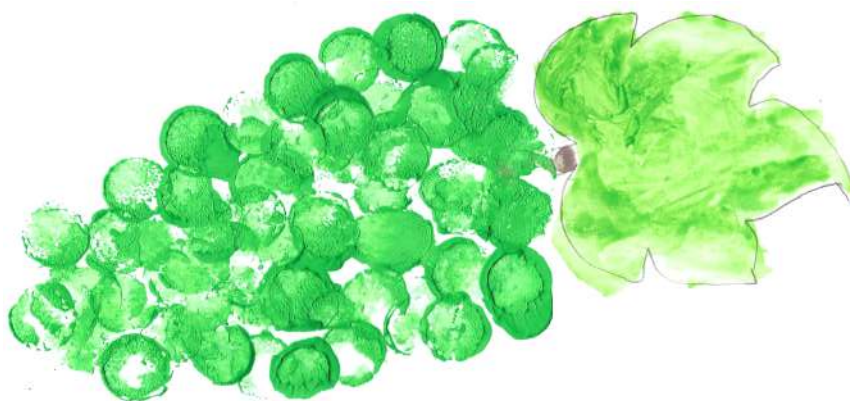
Naši prvňáci už mají za sebou první seznámení s učením, s kamarády, s učiteli. s rozvrhem a zvoněním, zkrátka začínají si pomalu zvykat na školu. 1.C už má za sebou i první hodiny výtvarné výchovy a mohou se pochlubit prvními plody svojí práce.

Jolanka, 1.C

Dan, 1.C

Klaudinka, 1.C

Nové žáky ale nemáme pouze v prvních třídách...

Asi jste si už všimli, že kromě starých známých jste se mohli po návratu z prázdnin ve svých třídách setkat i s úplně novými spolužáky.

Kvůli složité situaci ve světě můžeme letos také narazit na studenty původem z Ukrajiny, jako jsou třeba dvojčata Artem a Valeriia z 3.A

– a i když ještě neumí moc dobře česky, Nikola Drahotová a Vojta Nejedlý jim položili několik otázek (tlumočit pomáhala Darija Lendiel).

Jaký předmět Vás baví nejvíc?

> Angličtina.

A jaký předmět Vás zase moc nebaví?

> ...český jazyk.

Jak se Vám líbí u nás ve škole Na Karlově?

> Je to tu hezký.

A co se Vám u nás líbí nejvíce?

> Kamarádi!

Našli jste si hodně kamarádů?

> Zatím moc ne, protože moc nerozumíme (ale lepší se to).

A byli jste už někde v České republice na výletě?

> Ano byli, v aquaparku.

„Adapták“ šestek v Ekocentru Vlašim

Přechod na druhý stupeň je vždycky změna – už není jen jeden vyučující, ale každý předmět učí někdo jiný, máme paralelky a se spolužáky zkrátka trávíme čas jinak. Proto jezdíme na adaptační kurz. Třídní učitelé poznají své žáky jinak, v jiném prostředí a při jiných situacích, než je vyučování a lavice ve třídě.

Program kurzu byl zaměřen na přírodu, ekologii, zvířata, ale hlavně na posílení sociálních vazeb, na spolupráci, komunikaci a kooperaci se spolužáky. Protože počasí bylo jako na houpačce, převážná část programu probíhala v prostorech ekocentra a parazoo. Aby všechny úkoly měly své řešení, bylo nutné pochopit, že někdy není třeba mít jenom rychlé nohy, ale že je třeba i přemýšlet. Protože myšlenka je rychlejší, museli tedy do hry zapojit i logiku, správný úsudek a intuici.

Všichni se účastnili s takovým nadšením, že někdy málem zapomněli na čas. Někteří se ponořili do hry obdělávání pole, jiní vymýšleli ideální podnikatelský záměr pro továrnu na čokoládu, v jiných se probudil smysl pro ekologii a ochranu prostředí. Večer dokonce mezi žáky probíhala diskuze, zda by mohli adoptovat mývala nebo nějak přispět na krkavce Boba.

Po náročných dneh plných úkolů, her a stmelování děti nezastavila ani tma a déšť a po večeri se musel dohrát zápas ve vybíjené, absolvovat procházka do parku nebo dát kvíz o invazivních rostlinách, protože se žáci přece nepřipraví o možnost obehřát své učitelky o bonbóny. O tom, jaká byla atmosféra, vypoví více fotografie, ta hovoří za vše.

Co říci závěrem? Snad jen to, že všechny problémy se vyřešily hned a na místě, kurz si užili jak žáci, tak pedagogové, a hlavně jsme se všichni vrátili. Sice unaveni, ale ve zdraví, bez úrazu a obohaceni o spoustu nových informací a zážitků.

– 6.A

Podzimní sklizeň v 2.B

23. září začal podzim: dny se krátí, listí žlutne a protože se ochlazuje, musíme si ráno už brát mikinu nebo bundu. Spolu se změnou přírody nám ale podzim také přinesl roztomilé kaštánky z 2.B, které vytvořili o hodinách pracovní výchovy:

Amálka, 2.B

Viktoria, 2.B

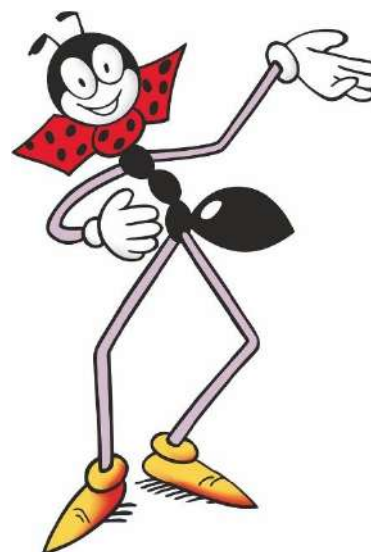
Tetiana, 2.B

Štěpánka, 2.B

Týden jako v mraveništi s Ferdou

Druháci se celý týden učili jako pilní mravenci Ferdové. Učili se pracovat ve skupinkách, pomáhali si, byli pracovití, kamarádští a pilní jako Ferda. Celý týden byl zakončen celodopolední “ne”výukou “Naše mraveniště”. Děti zvládly orientaci po škole, základy slušného chování, práci ve skupinkách, psaly, četly, počítaly, procvičovaly nově naučenou abecedu, usmívaly se a užívaly si. Zkrátka spokojenost na straně dětí, asistentek i učitelek.

Ferdovy mravenčí otázky

1. Kdo mě vymyslel?
2. Kolik je mi let?
3. Jakou barvu má můj šátek, který nikdy nesundávám?
4. Jak se jmenuje můj nejlepší přítel, který je se mnou na každém kroku?
5. Kolika týdnů, měsíců nebo let se dožívá mravenčí královna v mraveništi?
6. V mraveništi je královna, v našem školním mraveništi je král, "ředitel". Jak se jmenuje?

Odpovědi na otázky napiš na papír, který podepíšeš, napíšeš svou třídu a hodíš v přízemí ve vestibulu do krabice označené "Ferda" na stole.

Každá odpověď se cení, správně vyplněný kvíz bude odměněn!

– 2.B

Graffiti na míru z pětky

V 5.B jsme zkusili psát grafitti písmem. Nejprve jsme všichni psali stejné slovo ("peace" – mír) dle návodu. Napsat potom své jméno už pro nás byla hračka. Zdobit nám teď budou třídu celý rok.

Ríša, 5.B

Sofie, 5.B

Madla, 5.B

– 5.B

Tak budeme hlavně držet palce, aby se trochu toho “peace” podařilo najít co nejdříve také ve světě. A ještě jednou, ať se Vám tento rok ve škole daří!

– Vaše redakční rada